

De Brusselse Klimaatwet: op weg naar het klimaatneutrale EU-topia!

Posted on 7 maart 2020 by Lucas Bergkamp

De Europese Commissie heeft de vorig jaar aangekondigde EU-'klimaatwet' het licht doen zien. Het hoofddoel van deze wet is om van Europa tegen 2050 's werelds eerste '*klimaatneutrale'* continent te maken. Dat wil zeggen dat de EU dan netto geen broeikasgassen meer zal uitstoten; na 2050 zal de EU zelfs '*klimaatnegatief*' moeten worden.

Dit wetsvoorstel klinkt misschien goed, of toch in ieder geval onschuldig, maar leidt er in feite toe dat de EU klimaatregelgeving nog inefficiënter wordt, de macht naar de EU en de rechter verschuift en de democratie en de individuele vrijheden worden ingeperkt. Dat systeem is ook nog eens gekoppeld aan een 'open eind financiering' waarvoor uiteindelijk de burgers heel diep in hun zak zullen moeten tasten.

Kortom, het voorstel is een destructieve reactie op de zelf uitgeroepen "klimaatnoodtoestand" en bedreigt niet alleen de welvaart en het welzijn van de burgers van Europa, maar ook de toekomst van de Europa. Lucas Bergkamp legt het hieronder kort uit. Voor een uitgebreidere analyse kan de lezer **HIER** terecht.

Inefficiëntie verergert

De klimaatneutraliteitswet komt bovenop het reeds bestaande, uitgebreide systeem van EU klimaatregelgeving dat verplichtingen oplegt ten aanzien van hernieuwbare energie (wind, biomassa), biobrandstoffen, energie-efficiëntie, emissiehandel, etc. Dat zijn allemaal middelen om het doel van klimaatneutraliteit na te streven; of die middelen daartoe geëigend zijn, is een tweede.

Het is bekend dat biomassa alleen in theorie iets aan emissies doet en dat windenergie inefficiënt is door de noodzaak van 'back-up', want de wind waait niet altijd. Het is ook bekend dat kernenergie een efficiënte, betrouwbare bron van energie is. Maar de klimaatwet zal aan de EU eisen betreffende biomassa en windenergie niets veranderen, waardoor kernenergie verdrongen zal blijven worden.

Effectieve oplossing onderdrukt

Momenteel is alleen de grootschalige inzet van kernenergie een bewezen effectieve manier om de CO_2-uitstoot omlaag te brengen. Als de EU kernenergie niet actief gaat aanmoedigen, zal de geloofwaardigheid van het klimaatbeleid er ernstig onder gaan leiden.

Wie zal zich dan nog aan de indruk kunnen onttrekken dat de EU de '*klimaatcrisis*' in stand wil houden om de eigen macht te vergroten?

Het paard van Troje

Indien de EU, een lidstaat, of een onderneming niet aan de verordening voldoet, kan de gang naar de rechter worden gemaakt. Rechters zonder politieke legitimatie en zonder wetenschappelijk benul, moeten dan de hete aardappelen uit het vuur halen. Dit opent de weg voor activistische rechters om het maken van klimaatbeleid over te nemen.

Met de klimaatwet wordt het Paard van Troje de democratie binnen gehaald. De volksvertegenwoordigers zullen worden overvleugeld door rechters die de democratie onder curatele stellen.

Een klimaatneutraal continent dat de werkelijke problemen negeert

Wat het ontwerp voor de verordening over klimaatneutraliteit niet zegt, is, zoals vaak, interessanter dan wat zij wel zegt. Ook na grondige lezing van het ontwerp en de toelichting, blijft het een raadsel wat het voor zin heeft een klimaatneutraal continent te scheppen in een overweldigend klimaatpositieve wereld. Want China, India en de rest van de wereld zullen, ondanks de klimaatdiplomatie van de EU, gewoon doorgaan met het uitstoten van broeikasgassen.

Opmerkelijk is ook dat de Commissie niet is nagegaan hoe het bereiken van klimaatneutraliteit wordt bedreigd door andere mega-trends, zoals immigratie, vergrijzing, etc. Dat was in de ogen van de Commissie kennelijk niet nodig, omdat de voorgestelde wet een absolutistisch karakter heeft – klimaatneutraliteit boven alles.

Met deze wet zou de EU dus het klimaatbeleid permanent, zelfs na 2050, prioriteit geven boven andere beleidsterreinen. Andere noden van burgers zijn volledig ondergeschikt aan klimaatneutraliteit. Het maakt niet uit of een lidstaat getroffen wordt door epidemieën, mislukte oogsten, economische recessies, of gewapende conflicten.

De discipline van de klimaatutopie

Klimaatcommissaris Timmermans heeft al aangekondigd dat er '*discipline*' nodig zal zijn om de klimaatwet na te leven. Voor die discipline moet de Europese Commissie zorgen. Want krachtens de klimaatwet zal de Commissie de bevoegdheid hebben om lidstaten die dreigen hun doelen niet te halen een tik op de vingers te geven. Bovendien zou de Commissie de bevoegdheid krijgen om op basis van het advies van experts via zogeheten uitvoeringshandelingen de lidstaten aan tussentijdse doelen te binden. Ook zal de Commissie bijkomende maatregelen nemen indien de doelen niet gehaald worden.

Deze machtsgreep door Brussels bevestigt dat de Europese klimaatwet de utopie van klimaatneutraliteit nastreeft. Zoals Popper heeft uitgelegd, zal de strijd om de utopie te verwezenlijken vergaande ingrepen in de samenleving en de inperking van individuele rechten en vrijheden vereisen. Democratie verdraagt zich niet met 'klimaatneutraliteit'.

Open eind financiering

De klimaatwet zal de burger met aanzienlijke lasten en prijsverhogingen confronteren. Deze indirecte kosten zijn niet alleen zeer hoog zijn, maar hebben bovendien een open eind.

Het maakt niet uit wat het kost, zeggen de voorstanders, want de kosten van klimaatverandering zijn oneindig. Dat argument veronderstelt echter hetgeen bewezen moet worden en is daarom invalide.

Onvermijdelijke rechtszaken

Dat de klimaatwet, al dan niet na amendering, wordt aangenomen is waarschijnlijk. Dat de strijd daarmee niet is afgelopen, lijkt ook waarschijnlijk. Zowel klimaatidealisten als klimaatrealisten zullen zich beraden op mogelijke juridische procedures. Dan heeft de rechter toch weer het laatste woord.